

РЕШЕНИЕ

№ 36058

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6728** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез юрк. Д., срещу Решение № 1535 от 24.04.2025 г., постановено по АНД № 20241110217805/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 109-ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП на “ВАК 02“ ООД е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Твърди, че буквалното тълкуване на правната норма е довело до постановяване на неправилно решение. Смята, че нормата на чл.189ж ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на закона, регламентиращи начина по който се установяват и санкционират нарушенията свързани с неизплащане на дължимите пътни такси. Посочва, че чл.189ж ЗДвП предвижда възможност при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3 да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган. Твърди се, че макар и в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към

нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП, от своя страна правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл.179, ал. 3-3б от ЗДвП, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал.3 от ЗДвП, към която препраща самият чл. 189ж от ЗДвП. Допълнителен аргумент намира и от разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. Касаторът навежда доводи, че с приемането на нормата на чл.189ж от ЗДвП за издаване на ЕФ за този вид нарушения законодателят не е целял само и единствено издаване на ЕФ за нарушенията на водачи на ППС, но и на собствениците на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата. Излага пространни съображения относно измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр. 105 от 2018 г.), сред които и на чл. 189ж от ЗДвП. Цитира съдебна практика на административни съдилища в подкрепа на доводите си. Твърди, че наличната в чл.189ж, ал.1 ЗДвП правна празнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към Акта за установяване на административно нарушение и Наказателно постановление, по отношение на правното му действие, не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. Сочи се, че неправилно СРС е приел за приложими разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Регламент 2009/750/ЕО. Излага съображения в тази насока. Иска отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърден ЕФ № [ЕГН], издаден от АПИ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – „ВАК 02“ ООД, ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. В представения писмен отговор от 25.08.2025 г. се поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, а касационната жалба срещу него е неоснователна и недоказана. Излагат се аргументи в подкрепа на тезата за неприложимост на процедурата по издаване на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Пзовава се на европейското законодателство в тази насока с твърдение, че следва да се прилага чл.9а, от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 17 юни 1999г. Претендира да му бъдат присъдени разноски.

В с.з., ответникът се представлява от адв. Ц.. Моли за решение, с което да бъде отхвърлена касационната жалба като неоснователна и недоказана, съответно да бъде потвърдено решението на СРС като правилно и законосъобразно. Излага съображения за това. Претендира разноски, като представя доказателства за направените такива.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), моли да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, II-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 1535 от 24.04.2025 г., постановено по АНД № 20241110217805/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 109-ти състав е отменен ЕФ № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП на “ВАК 02“ ООД е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева.

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е установил от фактическа страна, че на 30.09.2021

г. в 10:28 часа пътно превозно средство представляващо товарен автомобил „М. В. 814 Д 4 Х 2“, регистрационен номер С. с технически допустима максимална маса 7490, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 0, без ремарке, в [община], се движил по път А-6, като при пътния участък на км. 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Нарушението било установено с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП.

За установеното нарушение бил издаден ЕФ № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП. на дружеството-собственик на ППС била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ11 СРС приема, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. Приел е, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. СРС е посочил, че за така вмененото на жалбоподателя нарушение АПИ и по-конкретно Национално Т. управление не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН - чрез съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Направил е позоваване на чл.179, ал.3б от ЗДвП. Счита, че в случая подобна облекчена процедура е визирана единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, но не и за такова по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ, като незаконосъобразен.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд.

Решението е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Към датата на извършване на нарушението законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

За да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДП, това трябва изрично да е предвидено в ЗДвП. В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (редакция към датата на извършване на нарушението) законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. При визираната правна уредба е правилен изводът на районния съд, че издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен на това основание. В подкрепа на горния извод, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидено да се издава ЕФ за нарушение по 179, ал. 3б ЗДвП, е и новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.), в която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и

заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Следователно към датата на извършване на нарушението не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение поради липсата на изрична норма за това.

Липсата на изрична законова разпоредба към 30.09.2021 г., предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

По изложените съображения правилно районният съд е достигнал до извод за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш, поради което не са налице визираните в касационната жалба основания за неговата отмяна. Изложеното е в съответствие с формираната от мнозинството касационни състави на АССГ съдебна практика по приложението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, вр. 179, ал. 3б ЗДвП (редакция преди ДВ, бр. 13 от 2024 г.), към която настоящият състав се придържа с оглед дължимото еднакво приложение на закона към еднаквите случаи.

Настоящият състав счита, че следва да намери приложение и чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/2024 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал.7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски на ответника се дължат за касационното производство в размер на 400 лева.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, II-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1535 от 24.04.2025 г., постановено по АНД № 20241110217805/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 115-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на “ВАК 02“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя И. А. К., сумата в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.